

lede i Byerne vil jeg blot minde om, at det jo nu er vedtaget, at der fra Slutningen af næste Aar ikke længere skal ydes Statsstøtte til Boligbyggeriet i Byerne, og saa vidt jeg ved, er det endvidere et Venstrekrav, at Huslejeloven for Københavnskaal ophæves. Da vi nu i Øjeblikket har en overordentlig stor Bolignød og stadig har meget vanskelige Boligforhold i de store Byer, som befinder sig i stadig Fremvækst befolkningsmæssig set, og da samtidig baade den gamle Statshusmandslov og Lensafløsnings-Husmandsloven opretholdes som hidtil, kan jeg ikke se rettere end, at det er fuldt beføjet at rejse Krav om, at Staten kommer den mindre bemidlede Befolkning i Byerne til Hjælp i det Omfang, det kan ske, uden at der lægges forøgede statsfinansielle Byrder paa Samfundet.

Lovforslaget om Ministerpensioner forelægger jeg i uændret Skikkelse, kun med een lille Modifikation, nemlig at Lovforslaget skal træde i Kraft paa sædvanlig Maade ligesom andre Love. Jeg gaar nemlig ud fra, at et Ministerium, der finanspolitisk i en Krisesituation som sit Hovedprogram har Nedsikæring af de offentlige Udgifter, Nedsikæring af Tjenestemandslønninger, og erhvervspolitisk har til Hovedprogram det gamle Manchesterprincip, det forældede, man kunde sige, forhistoriske Manchesterprincip fra 1840erne: længere Arbejdstid og lavere Arbejds løn — jeg gaar ud fra, at dette Ministerium mere end noget andet vil føle sig kaldet til en Reform med Hensyn til Ministerpensioner af den Beskaffenhed, som jeg har skitseret i mit Forslag, og jeg gaar ud fra, at de højtærede nye Medlemmer af Ministeriet for deres Vedkommende vil være villige til at renoncere paa Pension, saa meget mere som jo den højtærede Sundhedsminister vender tilbage til sin Stilling, naar hans Ministertid er forbi, og saa vidt jeg ved, gør den højtærede Undervisningsminister det samme, og den højtærede Udenrigsminister lider jo heller ikke, saa vidt jeg kan forstaa, noget Skaar i sin økonomiske Eksistens. Hvis Ministeriet ikke af sig selv kan indse Berettigelsen af disse Synsmaader, saa vil jeg henvise til, at Ministrenes tidligere Kollega Hr. Tyge Rothe jo har foregaaet sine nuværende Kolleger med et lysende Eksempel, idet han har givet Afkald paa Ministerpension efter 2 Aars Ministertid, og han har gjort det, endskønt han ikke kunde vende tilbage til sin tidligere privatøkonomiske

Virksomhed. Jeg venter derfor mere end fra nogen anden Side af det nuværende Ministerium Støtte til en hurtig Gennemførelse af et Lovforslag som dette.

Formanden: Derefter har det ærede Medlem Hr. Korsgaard Ordet for at forelægge det i Gaar anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Korsgaard): Det foreliggende Lovforslag svarer i Indhold ganske til et i første Afdeling af indeværende Rigsdagssamling fremsat Lovforslag. Paa Grund af den Tid, der er gaaet siden da, har man imidlertid maattet ændre Lovforslagets Titel, idet der nu kun kan blive Tale om en Tilbagebetaling, medens der, den Gang Lovforslaget blev forelagt, kunde være Tale om at undlade at indbetale den omhandlede Skat. Det nævnte Lovforslag, som altsaa blev forelagt i første Afdeling af den ordinære Samling, kom ikke til nogen Behandling her i Tinget — i formel Betydning i alt Fald ikke; om man kan sige det samme realitetsmæssigt, er vel nok tvivlsomt, idet der jo faldt adskillige Bemærkninger om Forslaget fra de forskellige Partiordføreres Side. Disse Udtalelser kan ikke i og for sig opfordre en til at føle sig helt overbevist om, at Forslaget vil gaa let igennem. Vi fra vor Side maa imidlertid naturligvis hævde, at efter vor Overbevisning er Forslaget velbegrundet. Yderligere maa vi mene, at det betydelige Fremstød, som det konservative Folkeparti gjorde ved det Valg, som har fundet Sted mellem første og anden Afdeling af den ordinære Samling, hvori vi befinder os, naturliggen maa opfordre til nu at tage i hvert Fald ikke mindre Hensyn end tidligere til Synspunkter, som vi fra konservativ Side gørgældende. Yderligere maa vi ogsaa hævde, at dette at faa de direkte Skatter ned vel nok maa antages i høj Grad at ligge i det Plan, som det nu siddende Ministerium agter at følge, i hvert Fald har vi jo Udtalelser fra tidligere Tid fra den nuværende højtærede Finansminister, gaaende ud paa, at naar Skatterne skal nedsættes, skal de direkte Skatter være de første fremfor de indirekte. Vi maa altsaa mene, at der er god saglig Begrundelse for at framsætte Forslaget igen, og vi maa, som jeg ved tidligere Lejlighed har sagt, af saglige Grunde understrege, at er de direkte Skatter i Almindelighed i en Tid som den, vi gennemlever, uheldige i deres Virkninger overfor mange Skatteydere,